

Minkkontor

J.nr. 2023 - 2489

Den 30. maj 2023

Notat vedrørende høring om udkast til bekendtgørelse om forhøjelse af forskud på erstatning og kompensation til minkvirksomheder med egenproduktion af mink i 2020 ved permanent nedlukning af minkvirksomhedens drift

Udkast til bekendtgørelse om forhøjelse af forskud på erstatning og kompensation til minkvirksomheder med egenproduktion af mink i 2020 ved permanent nedlukning af minkvirksomhedens drift (herefter "udkastet") har været i høring i perioden fra 17. maj 2023 til 24. maj 2023.

Udkastet supplerer gældende bekendtgørelse om minkvirksomheders ansøgning om erstatning og kompensation som følge af aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink som følge af COVID-19 og om visse dele af erstatningen og kompensationen (bekendtgørelse nr. 2462 af 10. december 2021) (herefter "gældende bekendtgørelse").

Der er modtaget høringssvar fra følgende eksterne høringssparter: Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. (herunder Danske Minkavlere og København Fur), Landbrug & Fødevarer, Finans Danmark og Bæredygtigt Landbrug.

I det følgende redegøres for de væsentligste bemærkninger i høringssvarene. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris (herefter Fødevareministeriets) bemærkninger til høringssvarene er anført i kursiv.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

Definitioner og anvendelsesområde

Bæredygtigt Landbrug rejser bl.a. følgende spørgsmål til bekendtgørelsesudkastet:

- 1) Er ærindet (kun) en forhøjelse?
- 2) Angår bekendtgørelsen kun selve forhøjelsen eller også "basis"-beløbet?
- 3) Hvem angår det – og hvorfor? (virksomhedstype, tidsperiode, m.v.), samt begrundelse herfor
- 4) Modregninger og forbehold (er det virkelig nødvendigt at have alt det med – det må da allerede være reguleret)

Fødevareministeriet bemærker følgende:

- 1) Udkastet regulerer en forhøjelse af udbetalingen af forskud på nedlukningserstatning til minkvirksomheder med egenproduktion af mink i 2020. Der er således ikke tale om en forhøjelse af den endelige erstatning. Bekendtgørelsen supplerer således den gældende bekendtgørelse, som det også fremgår af udkastets § 1, stk. 2.
- 2) Ordningen indebærer, at Fødevarestyrelsen beregner et forskud til minkvirksomheden efter modellen i § 3 i udkastet. I det tilfælde at der allerede er udbetalt et forskud efter den gældende bekendtgørelse, vil dette blive fratrukket, jf. § 10, stk. 2 i udkastet, hvormed det kun er det forhøjede forskud, som kommer til udbetaling. Denne opbygning er lavet, idet der kan være minkvirksomheder, som ikke har ansøgt om forskud i første runde forskudsudbetalinger, dvs. efter den gældende bekendtgørelse, men som ønsker at søge om forskud efter den nye bekendtgørelse. En sådan minkvirksomhed skal således kun søge om forskudsudbetaling på baggrund af den nye bekendtgørelse.
- 3) Det er alene minkvirksomheder med egenproduktion af mink i 2020, som er berettiget til nedlukningserstatning, som kan ansøge om udbetaling af et forskud på nedlukningserstatning, jf. bekendtgørelsens § 2. Der henvises i øvrigt til Tillægsaftale til Aftale om erstatning mv. til minkavlere og følgeerhverv berørt af COVID-19, indgået den 17. maj 2023, hvoraf det fremgår, at aftalepartierne er enige om at etablere en ordning med øget forskudsudbetaling til minkavlere med mink i 2020. Det bemærkes, at aftalen også indeholder tiltag rettet mod andre erstatningsberettigede grupper, herunder minkavlere uden mink i 2020 og følgeerhverv til minkvirksomheder.
- 4) Det er nødvendigt med disse forbehold jf. også svar på ovenstående spørgsmål 2).

Bæredygtigt Landbrug rejser spørgsmål vedrørende datoerne i definitionen af støtteberettigede. Bæredygtigt Landbrug undrer sig således over følgende formulering i § 2, nr. 1, litra b: "Enhver virksomhed ejet af en fysisk eller juridisk person, som er ophørt i perioden fra den 15. juni 2020 til den 4. november 2020, og som havde egenproduktion af mink i Danmark i 2020." Bæredygtigt Landbrug spørger til, hvad der er kendetegnende for den 15. juni 2020 hhv. 4. november 2020, og påpeger, at det er uklart, hvornår en produktion er i drift. Bæredygtigt Landbrug foreslår at der i stedet indsættes en mere tydelig formulering af hvilke virksomheder, der er omfattet.

Fødevareministeriet bemærker indledningsvist, at definitionen af minkvirksomheder med egenproduktion af mink i 2020, som kan få udbetalt forskud på nedlukningserstatning, svarer til definitionen af støtteberettigede til nedlukningserstatning, jf. § 2, nr. 1, litra a-b i bekendtgørelse nr. 2463 af 11. december 2021 om fuldstændig erstatning og kompensation til minkvirksomheder og fuldstændig kompensation til følgeerhverv til minkvirksomheder som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink.

Fødevareministeriet bemærker desuden, at skæringsdatoen den 15. juni 2020 er den dag, hvor COVID-19 første gang er påvist i prøver fra mink, og er således udtryk for det tidspunkt COVID-19 ramte minkerhvervet. Datoerne i definitionen af erstatningsberettigede minkvirksomheder betyder, at det er minkvirksomheder, som er permanent nedlukket som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink, der er berettiget til fuldstændig erstatning (nedlukningserstatning). Er en minkvirksomhed

nedlukket inden den 15. juni 2020, dvs. før COVID-19 ramte minkerhvervet, antages det at virksomheden er nedlukket af andre grunde end COVID-19 og det midlertidige forbud, og virksomheden er således ikke berettiget til nedlukningserstatning. Minkvirksomheder, som først er etableret efter den 4. november 2020, er heller ikke erstatningsberettigede, idet sådanne virksomheder har kunnet tage højde for COVID-19 situationen. Der kan i øvrigt henvises til høringsnotatet til den gældende bekendtgørelse om nedlukningserstatning og høringsnotatet til bekendtgørelse om erstatnings- og taksationskommissioner¹. Begge høringsnotater er tilgængelige på Høringsportalen.

Tilbagediskontering af forskudsudbetalingen

Dansk Pelsdyravlerforening bemærker, at det opgjorte forskud skal tilbagekonteres for en periode på henholdsvis 8,5 år og 2,5 år. Foreningen anerkender årsagen til tilbagediskontering, men, som foreningen også har bemærket i tidligere høringer i erstatningskomplekset efter nedlukningen af minkerhvervet, bør der metodisk kun tilbagediskonteres til tidspunktet for forskuddets udbetaling. Det skyldes, at det økonomiske rationale bag en tilbagediskontering er at omregne erstatningen til nutidsværdi i forhold til erstatning- og forskudsmodtagelsen, hvorimod modellen i det foreliggende bekendtgørelsesudkast i realiteten tilbagediskonterer det beregnede forskud til datidsværdi.

Fødevareministeriet noterer sig Dansk Pelsdyravlerforenings synspunkt. Fødevareministeriet henviser til Aftale om erstatning mv. til minkavlere og følgeerhverv berørt af COVID-19 af 25. januar 2021, hvoraf det fremgår i pkt. 1. Erstatning til minkavlere, at der skal tilbagediskonteres til 2021. Tillægsaftale til Aftale om erstatning mv. til minkavlere og følgeerhverv berørt af COVID-19, indgået den 17. maj 2023, ændrer ikke på diskonteringsperioden aftalt i januar 2021.

Dansk Pelsdyravlerforening bemærker, at der i udkastets § 3, stk. 6, i lighed med § 3, stk. 5 i den gældende bekendtgørelse nr. 2462 af 10. december 2021, gives Fødevarestyrelsen beføjelse til i visse tilfælde at tildele et lavere forskudsbeløb eller intet forskud. Foreningen vil foreslå, at Fødevarestyrelsen ligeledes bemyndiges til at tildele et højere forskudsbeløb, end det der følger af § 3, stk. 2 og 3, hvis styrelsen efter en konkret vurdering af minkvirksomhedernes oplysninger om pelsindeks, virksomhedshistorik og selskabskonstruktion finder grundlag herfor. Dette skal f.eks. sikre, at avlere, der har omlagt deres virksomheds selskabskonstruktion i 2019 eller 2020, kan tildeles forskud baseret på den tidligere minkvirksomheds pelsindeks.

Fødevareministeriet bemærker, at der ved behandlingen af sager om forøget forskud som udgangspunkt ikke foreligger oplysninger, der medfører, at Fødevarestyrelsen med tilstrækkelig grad af sikkerhed kan vurdere størrelsen på den endelige nedlukningserstatning, og dermed om der er grundlag for at tildele et højere forskudsbeløb, end det der følger de generelle regler. Fødevarestyrelsen kan dog inden for gældende praksis i særlige tilfælde anvende det pelsindeks, der

¹ Notat om høringssvar vedr. bekendtgørelse om fuldstændig erstatning og kompensation til minkvirksomheder og fuldstændig kompensation til følgeerhverv som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink (bekendtgørelse om endelig nedlukningserstatning) af 20. december 2021, og Notat om høringssvar vedr. bekendtgørelse om erstatnings- og taksationskommissioner og overerstatnings- og taksationskommissioner til behandling af sager om erstatning og kompensation til minkvirksomheder og visse følgeerhverv.

vurderes mest retvisende for virksomhedens skindkvalitet, selvom der til virksomheden også er knyttet lavere pelsindeks. Dette vil også gælde ved fastsættelse af det forhøjede forskud.

Landbrug & Fødevarer er enig i, at der ikke kan og må finde overkompensation sted, men at det også anses for at være en teoretisk, snarere end en reel risiko. Landbrug & Fødevarer bemærker således, at acontobeløbet kunne forhøjes en smule yderligere, eksempelvis med 10 kr. yderligere i forhold til de 25 kr./skind ved pelsindeks 100, med mindre at særlige forhold taler for en lavere sats i forbindelse med forskudsopgørelsen og udbetalingen. Det anerkendes dog, at tilbagebetaling med rentekrav ikke er et attraktivt alternativ, hvorfor afvejningen skal ske konkret i hver enkelt sag.

Fødevarerministeriet bemærker, at fastsættelsen af det forøgede acontobeløb er foretaget på baggrund af en vurdering af minkavlernes forventede nedlukningserstatning. Der er således i fastsættelsen af satsen foretaget en afvejning af på den ene side muligheden for at få udbetalt en større del af den endelige erstatning hurtigere mod på den anden side at undgå, at der udbetales for meget i forskudsudbetaling i forhold til den endelige erstatning. Fødevarerministeriet finder på den baggrund ikke anledning til at ændre i bekendtgørelsen. Der henvises i øvrigt til Tillægsaftale til Aftale om erstatning mv. til minkavlere og følgeerhverv berørt af COVID-19, indgået den 17. maj 2023.

Samtykkeerklæringer mv.

Dansk Pelsdyravlerforening bemærker, at der i udkastets §§ 4 og 9 stilles krav til, at ansøgeren indsender samtykkeerklæringer, tro og love-erklæringer mv. Dansk Pelsdyrforening vil opfordre til, at erklæringsmodellen optimeres, så ansøgere, der tidligere har modtaget forskud, jf. den gældende bekendtgørelse i videst muligt omfang, kan "genbruge" de tidligere indsendte erklæringer. Derved sikres en smidigere og hurtigere ansøgningsproces og mindre ressourcetræk hos revisorerne.

Landbrug & Fødevarer bemærker ligeledes, at anvendelse af erklæringer, herunder tro- og love erklæring i henhold til § 9, stk. 2 samt samtykkeerklæring efter § 9, stk. 4 i vidt omfang må tage udgangspunkt i tilpasning af allerede fremsendte oplysninger, så administrative processer forenkles mest muligt.

Fødevarerministeriet bemærker, at samtykkeerklæringen består af op til tre dele. Første del består af minkvirksomhedens erklæring, der bl.a. indeholder en opstilling af aktuelle rettighedshavere i minkvirksomheden. Anden del indeholder eventuelle rettighedshaveres erklæring. Denne erklæring kan indeholde krav om transport i et nærmere angivet beløb af forskuddet. Tredje del består af revisors attestation af, at der er indhentet samtykkeerklæring fra alle rettighedshavere. Erklæringerne omhandler aktuelle rettighedshavere, og det kan ikke udelukkes, at der er tilkommet nye rettighedshavere efter indsendelsen af den tidligere samtykkeerklæring. Desuden kan eventuelle rettighedshaveres tidligere samtykke være givet under forudsætning af forskuddets størrelse og i forventning om, at der ved udbetaling af endelig nedlukningserstatning vil være et restbeløb til fordeling til rettighedshaver. Det er dermed ikke muligt at genbruge tidligere afgivne erklæringer, selvom dette ville medføre et mindre ressourcetræk hos revisorer mv.

Finans Danmark bemærker, at det er vigtigt med indsigt i størrelsen af den endelige nedlukningserstatning og fordeling på aktivklasser for at sikre den bedst mulige proces for indhentning af samtykke fra rettighedshavere. Finans Danmark bemærker således, at det eksisterende oplysningsskema, der anvendes i den skemalagte model, er et centralt værktøj. Samtidig bemærkes det, at oplysningsskemaet for den kommende forenkede erstatningsmodel også vil være centralt, såfremt det kommer hurtigt på plads.

Fødevareministeriet bemærker, at der påtænkes udarbejdet et oplysningsskema til brug for ansøgning om erstatning efter den nye forenkede erstatningsmodel, som vil kunne benyttes til at anslå den endelige erstatningsbeløb. Det er forventningen at oplysningsskemaet vil blive offentliggjort samtidig med udstedelsen af bekendtgørelsen om opgørelse af erstatning efter den forenkede model.

Fødevareministeriet bemærker desuden, at det ved udarbejdelsen af den forenkede model tilstræbes, at erstatningsniveauet skal være det samme for den forenkede model som den nuværende skemalagte model således, at modellen i gennemsnit ikke er uattraktiv. Dette fremgår af bilag til den politiske aftale om hurtigere erstatninger til minkavlere mv. af 17. maj 2023 (svar på spm. 8 og 9).

Statsstøttere

Bæredygtigt Landbrug har anført, at reglerne om statsstøtte, jf. udkastets § 11, er overflødige, da TEUF art. 107 (og 108) er gældende ret, og det derfor vel ikke tjener et selvstændigt formål at anføre dette i en bekendtgørelse. Bæredygtigt Landbrug har i den forbindelse anmodet Fødevareministeriet om at redegøre for begrundelsen for at have § 11 med i udkastet, fordi det ellers i fremtiden vil være helt uklart, hvorfor bestemmelsen er med.

Fødevareministeriet bemærker, at art. 107 og 108 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) er direkte anvendelige, og at det derfor isoleret set ikke er nødvendigt at henvise til dem i bekendtgørelsesudkastet.

Når det alligevel følger af bekendtgørelsesudkastets § 11, stk. 1, at ”uretmæssigt modtagne beløb efter denne bekendtgørelse, herunder beløb modtaget i strid med artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, skal tilbagebetales af virksomheden til Fødevarestyrelsen”, er det fordi, Fødevareministeriet har fundet det hensigtsmæssigt at regulere forrentningen af de beløb, der evt. vil skulle tilbagebetales efter stk. 1 og stk. 2, særskilt i bekendtgørelsesudkastets § 11, stk. 3, så forrentningen i forbindelse med en evt. tilbagebetaling bliver ens, uanset om det er Kommissionen eller myndighederne selv, der måtte blive opmærksomme på, at der skulle være tale om uretmæssigt modtagne beløb.

Fødevareministeriet kan i øvrigt henvise til, at bestemmelser svarende til den foreslåede § 11, stk. 3, også fremgår af bl.a. bekendtgørelse nr. 1781 af 7. september 2021 om endelig skinderstatning m.v. ved aflivning af mink som følge af COVID-19 (§ 11, stk. 2) og bekendtgørelse nr. 165 af 3. februar 2021 om forskud på erstatning og tempobonus ved aflivning af mink som følge af COVID-19 (§ 7, stk. 3).